

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2011, č. j. 5 A 36/2011 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1.] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž soud stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků v řízení vedeném pod sp. zn. 5 A 36/2011. Jako důvod uvedl soud zneužití tohoto institutu spočívajícímu v samoúčelné povaze uplatňování některých procesních institutů, které svědčí o stěžovatelově snaze neustále zpochybňovat i dílčí úkony správních orgánů a soudů.

[2.] Stěžovatel v kasační stížnosti označil několik pochybení městského soudu, která jsou podle jeho názoru důvodem pro zrušení napadeného usnesení. Především soudu vytýká rozpor mezi skutkovými zjištěními a právními závěry, které z nich vyvozuje. Dále poukazuje na značnou libovůli městského soudu při výkladu právních norem a hodnoceních skutkových zjištění, která má výrazně snižovat šanci stěžovatele na ochranu

jeho práv. Stěžovatel rovněž namítá neznalost částí českého práva ze strany městského soudu a úmyslnou a dlouhodobou nepravdivost některých výroků obsažených v jeho odůvodněních.

[3.] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody v kasační stížnosti uvedenými, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[4.] Stěžovatel výslovně neoznačil žádné kasační důvody, zakotvené v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s."). Nicméně s ohledem na jejich obsah má za to, že stěžovatel namítá nezákonnost napadeného ustanovení, což představuje kasační důvod podle písm. a) cit. zákonného ustanovení.

[5.] Nejvyšší správní soud vycházel rovněž ze skutečnosti, že v dané věci již jednou stěžovateli vyhověl a proto ohledně přezkoumatelnosti napadeného usnesení městského soudu, vázán zněním ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., přistoupil toliko k přezkumu toho, zda se městský soud řídil závazným právním názorem vyjádřeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, č. j. 2 As 78/2011 - 27. Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je totiž kasační stížnost *„nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu*."

[6.] Citovaným rozsudkem Nejvyšší správní soud zrušil usnesení městského soudu o nepřiznání osvobození od soudních poplatků stěžovateli. *Ratio decidendi* spočívalo ve výtce, že nepřiznání osvobození od soudních poplatků městský soud založil toliko na obecné argumentaci častým zneužíváním tohoto institutu stěžovatelem v minulosti, nicméně nijak nezdůvodnil, proč je nutné k nepřiznání dobrodiní tohoto institutu přistoupit v tomto konkrétním případě. Nejvyšší správní soud proto zejména uvedl: *„Lze tedy uvést, že dochází-li ze strany účastníka řízení ke zneužívání institutu osvobození od soudních poplatků, není možné mu tuto výhodu přiznat.... Na druhou stranu je však třeba zdůraznit, že každou žádost o osvobození od soudních poplatků je nutné s ohledem na okolnosti konkrétního případu pečlivě posoudit s tím, že rozhodnutí o nepřiznání osvobození od soudních poplatků z důvodu zneužití tohoto dobrodiní ze strany účastníka řízení musí být řádně odůvodněno*."

[7.] Předmětem přezkumu je proto v nyní projednávaném případě zejména posouzení toho, zda městský soud v napadeném usnesení citovaný právní názor zdejšího soudu respektoval. Nejvyšší správní soud má za to, že této svojí povinnosti městský soud dostál, když uvádí konkrétní důvody, pro které nelze vyhovět žádosti o osvobození od soudních poplatků v daném řízení: stěžovatel napadá rozhodnutí o určení advokáta, tzn. rozhodnutí, jímž bylo jeho návrhu vyhověno, a vznesené námitky jsou proto jen jakousi samoúčelnou snahou o procesní čistotu (což soud blíže vysvětluje), anebo polemikou se zákonnými podmínkami určení advokáta, přičemž soud tuto úpravu blíže vykládá a např. odůvodňuje, že není povinností České advokátní komory určovat stěžovateli advokáta z místa bydliště, a to zejména v situaci, kdy stěžovatel k řadě těchto advokátů nemá nezbytnou důvěru.

[8.] Lze tak učinit dílčí závěr, že z odůvodnění napadeného usnesení městského soudu je dostatečně patrno, že závazný právní názor, obsažený v předchozím rozsudku Nejvyššího správního soudu, byl respektován. Tato námitka proto není důvodná.

[9.] K dalším námitkám lze souhrnně konstatovat, že většina z nich není vůbec způsobilá zpochybnit věcnou správnost a zákonnost napadeného usnesení (např. vytýkané používání minulého času v odůvodnění, polemika s jinými rozhodnutími stejného soudu, označování na zadní straně obálky atp.). Další námitky se obsahově vztahují k rozhodnutí žalované o ustanovení advokáta stěžovateli, což však není předmětem tohoto řízení, neboť v daném případě městský soud rozhodl o nepřiznání osvobození od soudních poplatků a nikoliv o tom, zda bylo zákonné určení advokátů stěžovateli. Konečně poslední skupina námitek brojí proti důvodům, pro které stěžovateli nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, které však – jak plyne ze shora uvedeného – vyhodnotil a odůvodnil městský soud správně a v souladu s judikaturou zdejšího soudu.

[10.] Ze všech shora popsaných důvodů soud konstatuje, že kasační stížnost není důvodná, a proto byla zamítnuta (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[11.] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu